

lige organisationer osv., hele vejen rundt, og det skulle angiveligt være en af de store vinderkommuner, men kommunen har aldrig fået pengene. Det er ikke byrådspolitikerne, der ønsker at forringe servicen, det er regeringen, der tvinger dem til det.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jamen det er rigtigt. Jeg bruger jo meget tid på at komme rundt i det nordjyske, og jeg er jo så også i den situation, at jeg sidder ude og er en del af en nordjysk kommune.

Det, jeg har forholdt mig til, er faktisk de tal, som kommunerne selv indberetter. Jeg går ud fra, at hr. Ole Stavad kigger på de tal, der bliver indberettet, og de viser i hvert fald et andet billede end det, hr. Ole Stavad var inde på.

Men nu har hr. Ole Stavad jo så også inddraget regionerne i sin tale og forsøgt sådan at tegne et billede af, at man vil bevare små sygehuse. Ja, det har vi sådan set ikke noget imod, men vi har ikke sagt, at det skal være med de opgaver, der ligger i de små sygehuse. Jeg har stor tillid til, at regionsrådsmedlemmerne får strikket en struktur sammen, der giver højere kvalitet for borgerne ude i sundhedssektoren.

Men når vi så inddrager regionerne i den her debat om økonomi, og når det også er med i forslaget til vedtagelse, vil jeg så spørge hr. Ole Stavad, om han heller ikke har lyttet til, at formanden for regionerne, Bent Hansen, da man etablerede den sidste aftale, sagde, at det faktisk var en god aftale. Så hvorhenne er misforholdet mellem det, vi oplever, og det, hr. Ole Stavad oplever, når nu hr. Ole Stavads partikollega står derude og siger, at det faktisk er gode aftaler, der bliver etableret?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen jeg synes, fru Birgitte Josefsen meget bekræfter det, som jeg sagde i mit sidste svar, nemlig at hun sådan sidder og ser det hele oppefra og kigger ned på det, der foregår, og sidder med sine tal og statistikker, hvor det, vi tager udgangspunkt i, er mennesker.

Hvis vi tager regionerne og regionernes økonomi, kan jeg bare som et eksempel nævne, at regeringen er i gang med at få vedtaget et lovforslag, der sætter ventetidsgarantien ned for kirurgiske patienter fra 2 måneder til 1 måned. Hvis der var kapacitet osv. til det, var det jo fint,

men samtidig med at det sker, ligger syge på gangene, og medicinske patienter får en lang række steder ikke den behandling, vi kunne ønske os, og det er først og fremmest vores ældre medborgere.

I stedet for at gå ind og prioritere og tage et ansvar slynger man bare nye regler og nye krav ud, også til vore regioner og vores sygehuspersonale og vore læger, uden at man lader pengene følge med, og jeg kan jeg ikke forstå, at det med den erfaring, jeg ved fru Birgitte Josefsen har på det her område, overhovedet ikke berører hende, for det er borgerne, det går ud over i sidste ende, og det er borgerne, vi tager udgangspunkt i.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg vil godt vende lidt tilbage til det her med de samlede rammer for kommunernes budgetter. Det er jo for længst slået fuldstændig fast, at vi har danmarkshistoriens største budgetter på området. Det er vel også derfor, vi i dag i pressen kan se, at den socialdemokratiske borgmester Nick Hækkerup melder ud: Der er penge nok, det er et spørgsmål om, hvordan vi skal bruge dem.

Der, hvor vandene måske så også skilles her, er jo, når den gode socialdemokratiske borgmester henviser til, at der er et stort overskud på statens løbende finanser lige nu, og at man så kunne begynde at tage nogle af dem.

Så leder det mig frem til at sige, at det da godt kunne være, at man nu her, mens vi har nogle midlertidige ekstraindtægter på statens område, i stedet for at afdrage på den tidligere gæld så kunne begynde at bruge løs af dem.

Og så bliver mit spørgsmål: Hvad vil man så gøre, hvis det er, at det midlertidige overskud for staten så tynder ud, f.eks. på grund af ændrede konjunkturer på eksportmarkedet eller andet? Så sidder man jo i en ny klemme, hvis vi skulle få en S-ledet regering, hvor man har lukket yderligere op for forbruget. Overskuddet på staten vil så være væk.

Er det så ikke der, vi har bagdøren ind til at sige, at man jo så med skattekommissionen, som man påtænker at nedsætte, lige præcis har forslaget klar til nogle nye skatter for at lukke hullet? Eller vil man så gå ind og sætte rammerne skarpere der? Hvad vil man gøre der?